

Bruxelles, den 9. juli 2025
(OR. en)

11407/25

IPCR 51
AG 106
CIVCOM 208
CSDP/PSDC 486
CYBER 210
HYBRID 92
JAI 1051
MI 517
POLMIL 202
PROCIV 95
RELEX 969
COMPET 709
INDEF 74
SAN 443

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	9. juli 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET EU-strategi for opbygning af lagre: styrkelse af EU's materielle kriseberedskab

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 528 final.

Bilag: COM(2025) 528 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.7.2025
COM(2025) 528 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

EU-strategi for opbygning af lagre: styrkelse af EU's materielle kriseberedskab

INDLEDNING

I årtier har Den Europæiske Union haft tilstrækkelig forsyning af nødvendige varer. Men det hidtil usete omfang af de seneste kriser har vist, at dette ikke længere kan tages for givet. Covid-19-pandemien afslørede sårbarhederne i EU's forsyningskæder for medicinske produkter, energi, landbrugsfødevarer og kritiske råmaterialer. Ruslands ulovlige angrebskrig mod Ukraine har understreget den strategiske betydning af pålidelig adgang til økonomisk overkommelig energi, kritiske teknologier og infrastruktur og har haft indvirkning på landbrugsforsyningerne i hele verden.

I dag står EU over for et stadig mere komplekst og forværret risikolandskab, præget af stigende geopolitiske spændinger, herunder konflikter, de voksende konsekvenser af klimaændringerne, miljøforringelse samt hybride trusler og cybertrusler, drevet af øget aktivitet fra hacktivister, cyberkriminelle og statsstøttede grupper. Desuden er de geopolitiske udfordringer ofte indbyrdes forbundne og påvirker EU's relationer til forskellige dele af verden, herunder når det gælder forsyningskæder. De potentielle konsekvenser af disse risici er støt stigende, med indirekte følger og effekter, der forplanter sig over tid. Dette udmønter sig i sidste ende i en større samlet trussel mod sikkerheden og tilgængeligheden af essentielle forsyninger.

Efter anbefalingerne i Niinistö-rapporten blev der med **strategien for en beredskabsunion**⁽¹⁾ annonceret en EU-dækkende lageropbygningsstrategi, der vil 1) integrere alle eksisterende sektorspecifikke lagerindsatser, 2) styrke adgangen til kritiske ressourcer i hele EU og 3) kombinere centraliserede reserver på EU-plan med medlemsstaternes bidrag, støttet af offentlig-private partnerskaber for at sikre effektivitet, skalerbarhed og omkostningseffektivitet.

Denne EU-strategi for opbygning af lagre anlægger en **helhedsorienteret tilgang til lageropbygning og omfatter hele dens cyklus**, fra forudseenhed til overvågning af forsyningskæder, foranstaltninger til styrkelse af forsyningsikkerheden, forvaltning af lagre og ibrugtagning. Den gælder for **nødvendige varer**⁽²⁾, som i denne sammenhæng forstås som enhver fysisk genstand, der er nødvendig for at opretholde vitale samfundsfunktioner⁽³⁾. EU's lagerstrategi vil fremme koordinerede offentlige og private reserver af kritiske input og sikre deres tilgængelighed under alle omstændigheder.

Strategien vil blive styret af **de grundlæggende principper om solidaritet, gennemsigtighed, ansvarlighed og lige adgang til ressourcer** i hele EU, hvilket er afgørende for at sikre lighed for alle, især under alvorlige omstændigheder. I overensstemmelse med rammen for en Union

⁽¹⁾ JOIN(2025) 130 final – EU-strategi for en beredskabsunion.

⁽²⁾ Med henblik på denne strategi omfatter "varer" primære og sekundære materialer, råvarer, naturressourcer, produkter, udstyr osv. Udtrykket anvendes i bred forstand, uden at dette berører definitioner og specifikke udtryk, der anvendes i sektorspecifikke rammer.

⁽³⁾ Vitale samfundsfunktioner er de grundlæggende systemer og strukturer, der gør det muligt for et samfund at fungere og opretholde samfundsordenen, økonomien, kulturen og demokratiske institutioner i enhver situation. Disse funktioner omfatter først og fremmest EU-befolkningens sikkerhed, herunder beskyttelse mod naturkatastrofer, regeringskontinuitet og beslutningstagning, demokratiske processer, social samhørighed og økonomisk stabilitet samt intern og ekstern sikkerhed. De danner grundlaget for et stabilt og sikkert samfund.

med lige muligheder⁽⁴⁾ vil gennemførelsen af strategien tage hensyn til de forskellige gruppers specifikke behov, herunder i relation til køn, handicap, alder og race eller etnisk baggrund.

I overensstemmelse med strategien for beredskabsunionen afspejler lageropbygningsstrategien en ændring i tilgangen fra en reaktiv, sektorspecifik krisestyringstilgang til en **proaktiv, agil og bedre integreret beredskabstilgang**.

Hvorfor har vi brug for en EU-strategi for lageropbygning?

Medlemsstaterne i hele EU har på det seneste stået over for de samme udfordringer. Der er mulighed for at opnå synergier inden for kollektivt beredskab på EU-plan ved at udveksle erfaringer og samarbejde om, hvordan man bedst sikrer rettidig adgang til vigtige varer for myndigheder, virksomheder og offentligheden på en inkluderende måde. Derfor er der behov for en EU-dækkende tilgang for at supplere og støtte medlemsstaternes indsats.

Lageropbygning er en væsentlig del af EU's kriseberedskab og en integreret del af den samlede afskrækkelsesstrategi og forberedelse på konfliktscenarier. Kriser og trusler begrænser sig ikke nødvendigvis til én medlemsstat, hvilket kun gør et passende beredskab på EU-plan endnu mere relevant. Som ét indre marked med stærkt integrerede værdi- og forsyningskæder kræver forstyrrelser i tilgængeligheden af kritiske materialer eller teknologier, at der findes en kapacitet på EU-plan, som kan reagere.

I de seneste år er flere relevante EU-initiativer, -strategier og -love⁽⁵⁾ blevet vedtaget for at styrke den strategiske autonomi, den interne og økonomiske sikkerhed, konkurrenceevnen, forsvaret og modstandsdygtigheden samt for at afhjælpe sårbarheder og afhængigheder i forsyningskæderne. Blandt disse initiativer er foranstaltninger, der specifikt har til formål at forbedre adgangen til essentielle varer, såsom krav om, at medlemsstaterne skal have olielagre; aggregering af efterspørgslen og fælles indkøb af gas; foranstaltninger til at fremme adgang til og forarbejdning og genanvendelse af kritiske råstoffer; fælles indkøb af vacciner mod covid-19 eller opbygningen af EU's strategiske rescEU-reserve (se bilag 1 for en oversigt over EU's relevante retlige og politiske rammer).

Den overordnede tilgang er dog fortsat fragmenteret, og erfaringer har vist en række væsentlige, nært forbundne mangler i EU-rammen.

1. **Begrænset fælles forståelse af hvilke vigtige varer der er nødvendige for et kriseberedskab på baggrund af et risikolandskab i hastig udvikling.** Dette hæmmer samarbejde på tværs af sektorer og grænser. Ved at forstå, hvilke varer der er nødvendige for at imødegå potentielle kriser, kan både regeringer og virksomheder træffe informerede og koordinerede beslutninger om, hvordan de bedst forbereder sig på potentielle mangelsituationer.

⁽⁴⁾ Strategierne for en Union med lige muligheder fremmer lige adgang til sundhed for alle.

⁽⁵⁾ Såsom Protect EU – strategien for den indre sikkerhed, strategien for økonomisk sikkerhed, hvidbogen om fremtiden for det europæiske forsvar, EU's konkurrenceevnekompass, den europæiske strategi for modstandsdygtighed over for vand, handlingsplanen for den cirkulære økonomi, retsakt om nødsituationer for det indre marked og modstandsdygtighed (IMERA), forordningen om kritiske råstoffer, EU-civilbeskyttelsesmekanismen, direktivet om olielagre (som i øjeblikket er under revision), EU's forordning om gaslagring, den fremtidige retsakt om kritiske lægemidler og strategien for medicinske modforanstaltninger.

2. **Begrænset udveksling af oplysninger og koordinering mellem EU og medlemsstaterne og mellem den civile og den militære sektor.** Som følge heraf er der ikke noget ordentligt overblik over medlemsstaternes indsats med hensyn til at opbygge lagre på tværs af EU, hvilket igen resulterer i suboptimal anvendelse af tilgængelige ressourcer, kapaciteter og ekspertise. Desuden kan administrative, strukturelle og logistiske hindringer, der fortsat findes i hele EU, hæmme grænseoverskridende anvendelse, transport og adgang i krisescenarier.
3. **Underudnyttet potentiale for samarbejde med den private sektor på tværs af sektorer og grænser.** Den private sektor har betydelig ekspertise inden for forvaltning af lagre, logistik og anvendelse. Øget strukturelt offentligt-privat samarbejde om opbygning af beredskabslagre kan fremmes, bedste praksis kan udveksles, og der kan drages erfaringer på tværs af sektorer og grænser.
4. **Eksisterende nationale eller sektorspecifikke rammer, der ikke i tilstrækkelig grad afspejler den rolle, som eksterne tiltag og samarbejdsværktøjer kan spille i at styrke det materielle beredskab på nationalt plan og EU-plan,** f.eks. i relation til sikkerhed i forsyningskæden. Partnerskaber med tredjelande og internationale organisationer kan bidrage til at styrke den gensidige modstandsdygtighed og sikre essentielle varer.

For EU's beredskab er det afgørende at adressere denne **mangel på en omfattende, fælles analyse blandt alle relevante interessenter på tværs af sektorer og grænser** og at koordinere indsatsen for at forberede og reagere hurtigt og effektivt. Denne strategi anlægger derfor et **tværsektorielt og grænseoverskridende** perspektiv, hvor EU kan tilføre den største merværdi.

Strategiens overordnede **mål** er at **forbedre adgangen til nødvendige varer** under alle omstændigheder. Det vil forbedre **interoperabiliteten** af lageropbygningssystemer både på nationalt plan og EU-plan gennem hele lageropbygningscyklussen – planlægning, indkøb, forvaltning og anvendelse af lagrene. Strategien sikrer **materielt beredskab**, hvilket betyder parathed, tilgængelighed og adgang til nødvendige varer som led i en effektiv indsats over for kriser og konflikter. Samtidig understøtter den også **EU's strategiske autonomi** ved at mindske afhængigheder og sårbarheder og øge EU's produktion af nødvendige varer.

Opstilling af en EU-strategi for opbygning af lagre

Denne strategi bygger på eksisterende EU-sektorrammer og følger principperne i strategien for beredskabsunionen, som beskrevet nedenfor.

- En **all-hazards-tilgang**, som dækker hele spektret af naturlige og menneskeskabte risici og trusler mod det materielle beredskab. Den har til formål at imødegå øgede risici og trusler mod forsyningssikkerheden på en samlet og omfattende måde, herunder et konfliktscenarie, samt samspillet mellem risici og deres kaskadevirkninger.
- En **tilgang, der omfatter hele forvaltningen**, og som samler alle relevante aktører på tværs af samtlige forvaltningsniveauer (på lokalt, regionalt og nationalt plan og på EU-plan) og fremmer samarbejde, politikkoherens og deling af ressourcer. Den omfatter et effektivt samarbejde mellem de civile myndigheder og forsvarsmyndighederne og en konsekvent integrering af interne og eksterne dimensioner.
- En **tilgang, som inddrager hele samfundet**, som fremmer en inkluderende kultur for materielt beredskab, hvor alle relevante aktører i forsyningssikkerheden, især den private sektor, deltager. Det indebærer også at hjælpe borgerne med at øge deres egen

modstandsdygtighed ved at have mindst 72 timers selvforsyning under hensyn til deres specifikke behov, som understreget i strategien for en beredskabsunion.

I overensstemmelse med ovenstående konstateringer identificerer denne strategi syv nøgleområder for EU's indsats:

1. forbedring af koordineringen mellem medlemsstaterne og med EU
2. fremsyn, forudseenhed og strategisk planlægning
3. udfyldning af mangler gennem EU's strategiske lageropbygning
4. styrkelse af en robust og interoperabel transport- og logistikinfrastruktur
5. forbedring af det civil-militære samarbejde
6. fremme af samarbejde mellem den offentlige og den private sektor
7. fremme af samarbejde inden for optræden udadtil og internationale partnerskaber.

Strategien fokuserer på tværsektorielle udfordringer, samtidig med at der tilstræbes fuld komplementaritet med specifikke sektorforanstaltninger⁽⁶⁾. Denne strategi vil blive gennemført i tæt samråd med medlemsstaterne og relevante interessenter under fuld overholdelse af nærhedsprincippet, de nationale kompetencer og medlemsstaternes særlige forhold.

1. FORBEDRING AF KOORDINERINGEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG MED EU

Hver medlemsstat er ansvarlig for sit eget materielle beredskab. I alvorlige, langvarige, komplekse og grænseoverskridende kriser er det imidlertid afgørende at koordinere nationale foranstaltninger for at sikre en stabil forsyning af nødvendige varer og opretholdelsen af vitale samfundsfunktioner. Koordinering **fremmer ikke blot solidaritet, men forhindrer også forstyrrelser af det indre marked**. Uden koordinering kan medlemsstaterne konkurrere om varer, produktionskapacitet, lager- og udrulningskapacitet og forstyrre velfungerende markeder, hvilket kan føre til unødvendig overlapning, omkostninger og ineffektive krisereaktioner samt lægge yderligere pres på allerede skrøbelige forsyningskæder.

Som et første skridt skal **gensidig tillid og forståelse** styrkes under hensyntagen til nationale sikkerhedshensyn. EU vil videreudvikle **sikre værktøjer til udveksling af oplysninger**⁽⁷⁾ for at gøre det muligt for medlemsstaterne, Kommissionen, relevante EU-agenturer og interessenter at samle oplysninger om forsyningskæder, lagerordninger og planer for anvendelse. Disse værktøjer skal være godt beskyttet og overholde EU's sikkerhedskrav. Udveksling af oplysninger, herunder med Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), når det er relevant, bør øge interoperabiliteten og dermed forbedre effektiviteten af den fælles kriseberedskab.

⁽⁶⁾ F.eks. den nye strategi for medicinske modforanstaltninger og EU's strategiske plan for opbygning af beredskabslagre af medicinske modforanstaltninger (COM(2025) 529 final).

⁽⁷⁾ Eksisterende sektorspecifikke informationsudvekslingssystemer omfatter f.eks. Det Europæiske Fællesskabs system til udveksling af presserende radiologiske oplysninger (ECURIE) for radiologiske og nukleare nødsituationer; systemet for tidlig varslings og reaktion (EWRS) for biologiske, kemiske og ukendte alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler (i henhold til forordning 2022/2372); det fælles varslings- og informationssystem (CECIS) (i henhold til afgørelse 1313/2013/EU om EU's civilbeskyttelseskoordineringsmekanisme).

Desuden vil **styrkelse af synergier og interoperabilitet** for lagervarer, ordninger og planer for anvendelse i hele EU føre til effektivitetsgevinster. **Koordineringen bør forbedres i flere faser af lageropbygningscyklussen** – planlægning, indkøb, forvaltning og anvendelse af lagrene. Dette bør også omfatte bedre samarbejde om at identificere kritiske afhængigheder i forsyningskæden, tilpasse diversificeringsplaner og samarbejde med toldmyndighederne for at lette tilstrømningen af vigtige varer til EU eller sikre anvendelsen af eventuelle eksportrestriktioner. Fælles og centrale indkøb⁽⁸⁾ kan effektivt optimere erhvervelsen af ressourcer og samarbejdet mellem medlemsstaterne om nødvendige varer og bør forbedres yderligere. Samarbejde om sikre og strategiske placeringer for nødvendige varer i hele EU, under hensyntagen til regionale behov, vil øge den overordnede modstandsdygtighed og effektivitet. Der kan deles bedste praksis og erfaringer om lagerforvaltning, sporing i realtid, tilstandsovervågning, udløbsvarsler, lagerrotation, holdbarhed og affaldshåndtering.

Gode eksempler på sektorinitiativer, der koordinerer og **styrker medlemsstaternes strategier for opbygning af lagre**, omfatter mekanismer for landbrugsfødevarer, væsentlige landbrugsinput og medicinske modforanstaltninger. Styrkelse af medlemsstaternes lagre af nukleart brændsel kan også overvejes som led i gennemførelsen af køreplanen for at bringe importen af russisk energi til ophør. I sektoren for landbrugsfødevarer bør den europæiske kriseberedskabs- og indsatsmekanisme for fødevarer sikkerhed (EFSCM) uddybes og operationaliseres for at øge informationsudvekslingen, gennemsigtigheden og solidariteten i forbindelse med opbygning af lagre⁽⁹⁾ blandt medlemsstater, interessenter og EU-institutioner i samordning med instrumenter under den fælles markedsordning. I overensstemmelse med aftalen om ren industri er platformen for efterspørgselsaggregering og fælles indkøb af råstoffer et første skridt hen imod oprettelsen af et EU-center for kritiske råstoffer, som bør bistå med fælles indkøb af råstoffer, koordinere strategiske lagre, føre tilsyn med overvågningen af forsyningskæden og tilskynde til investeringer. Der bør sikres tværsektoriel læring og koordinering.

I overensstemmelse med modellen for den europæiske civilbeskyttelsespulje under EU-civilbeskyttelsesmekanismen bør der undersøges muligheder for et informationsudvekslingssystem, hvor medlemsstaterne kan underrette EU om **nødvendige varer, der er tilgængelige til frivillig overførsel til en anden medlemsstat under kriser**. Dette kan omfatte koordinering af transport- og indsættelsesomkostninger gennem Kommissionen inden for rammerne af EU-civilbeskyttelsesmekanismen. Endelig er fastsættelsen af fælles kriterier for koordineret frigivelse af lagre i nødsituationer afgørende.

Vigtigste foranstaltninger:

- Kommissionen vil oprette et **EU-netværk for lageropbygning** sammen med medlemsstaterne. Netværket vil være et diskussionsforum og have en rådgivende rolle. Uden at foregribe Rådets rolle på dette område bør dette netværk drøfte bedste praksis vedrørende fremsyn, forudseenhed, strategisk planlægning og vurderinger af omkostningseffektivitet samt udvikle dynamiske, regelmæssigt opdaterede ikkeudtømmende lister over nødvendige varer, der er

⁽⁸⁾ Gode eksempler på nye initiativer vedrørende efterspørgselsaggregering og fælles indkøb omfatter AggregateEU, de kommende mekanismer for brint og EU's center for kritiske råstoffer. Fælles indkøb af medicinske modforanstaltninger har fundet sted siden 2014.

⁽⁹⁾ I overensstemmelse med EU's krav til fødevarer sikkerhed og konkurrencelovgivning.

tilpasset forskellige krisescenarier og regioner, under hensyntagen til eksisterende sektorlister⁽¹⁰⁾. Netværket bør udarbejde anbefalinger om spørgsmål som mængdekrav, relaterede tilsynssystemer og koordinering af minimumskrav.

- Kommissionen vil – inden for rammerne af dette nye EU-netværk for lageropbygning – styrke **interoperabiliteten mellem lagre og lageropbygningsordninger, fremme udveksling af bedste praksis** og samarbejde med medlemsstaterne om at etablere EU-dækkende **tværsektorielle kriterier og procedurer** for operationelle elementer i lageropbygningscyklussen.
- Under hensyntagen til de eksisterende sektorsystemer vil Kommissionen undersøge muligheden for at oprette **en platform for sikker og detaljeret dataudveksling** mellem EU og medlemsstaterne om beredskabslagre med udgangspunkt i katastrofeberedskabskoordinationscentrets kapaciteter.
- Kommissionen vil yderligere **fremme centraliserede og/eller fælles indkøbsmekanismer** på tværs af sektorer med udgangspunkt i modeller som indkøbsaftalen om medicinske modforanstaltninger eller indkøb af kriserelevante varer i henhold til forordningen om modstandsdygtighed i nødsituationer på det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed (IMERA), rescEU eller platformen for efterspørgselsaggregering og fælles indkøb af råstoffer for at optimere ressourceanskaffelsen. Desuden vil den revidere rammen for offentlige indkøb som bebudet i strategien for beredskabsunionen.

2. FREMSYN, FORUDSEENHED OG STRATEGISK PLANLÆGNING

Fremsyn og evnen til rettidigt at forudse og identificere trusler (samt muligheder for lageropbygning) er afgørende for en effektiv planlægning af forsynings- og lagerbehov for nødvendige varer. Desuden er der behov for strategisk planlægning for at fastlægge de mest hensigtsmæssige, tidssvarende og omkostningseffektive foranstaltninger til at sikre, at nødvendige varer er tilgængelige og klar i tilfælde af krise eller konflikt. EU's retlige rammer er fortsat fragmenterede på dette område⁽¹¹⁾, og praksis varierer mellem medlemsstaterne. På nogle områder såsom undersøiske kabler og sikring af energinet på land, rumfart, forsvar, landbrugsfødevarer og essentielle landbrugsinput, sundhedspleje og kemikalier til vandbehandling, bør manglen på ordninger på EU-plan til sikring af forsyning og modstandsdygtighed afhjælpes.

Som led i strategien for beredskabsunionen vil EU gennemføre **en omfattende risiko- og trusselvurdering**. Det vil give dybere indsigt i krise- og konfliktscenarier og øge bevidstheden

⁽¹⁰⁾ Alternativt skal det tage udgangspunkt i og supplere lister, der kan udarbejdes under relevante mekanismer såsom forordningen om nødsituationer for det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed.

⁽¹¹⁾ Nogle af EU's eksisterende eller foreslåede retlige rammer omfatter foranstaltninger til at sikre tilgængeligheden af specifikke nødvendige varer såsom gas og olie, medicinske modforanstaltninger, kritiske lægemidler, råmaterialer, civilbeskyttelseskapaciteter, halvledere, dyrevacciner og eurosedler. Disse foranstaltninger har dog ofte et begrænset anvendelsesområde. IMERA har et bredere fokus og kan identificere kriserelevante varer, hvis den aktiveres i overvågnings- eller nødsituationstilstand.

om tværsektorielle og grænseoverskridende risici for vitale samfundsfunktioner. Dette bør understøtte **udvekslingen af risikovurderinger, planlægning og identifikation af mangler vedrørende nødvendige varer og forsyningsmuligheder med medlemsstaterne** og i sidste ende fremme en fælles forståelse af kritiske behov. Eksempler på nuværende god praksis i denne henseende omfatter det udvalg, der er oprettet under IMERA, og den europæiske kriseberedskabs- og indsatsmekanisme for fødevarer sikkerhed (EFSCM).

Desuden bør viden fra eksisterende **risiko- og trusselsvurderinger**⁽¹²⁾ og **forsyningskædeovervågningssystemer**⁽¹³⁾ samles og ajourføres regelmæssigt på EU-plan ved at integrere fremsynsundersøgelser af udviklingen i forsyningssikkerheden på lang sigt⁽¹⁴⁾. Automatiserede overvågningssystemer i realtid, eventuelt understøttet af kunstig intelligens, hvor det er relevant, kan forudse og spore markedsforstyrrelser mere effektivt⁽¹⁵⁾. En bedre koordinering af de forskellige instrumenter vil **forbedre den tværsektorielle og grænseoverskridende bevidsthed om risici og knaphed på nødvendige varer** og forhindre dobbeltarbejde.

Denne forbedrede koordinering indebærer, at der tages hensyn til princippet om **EU-solidaritet i planlægningen af ordninger** – såsom støtte fra en medlemsstat til en anden eller fra EU's strategiske lagre – for at undgå eller overvinde forsyningsknaphed eller forstyrrelser i forsyningskæden med høje omkostninger og alvorlige konsekvenser samt for at lette den potentielle flytning af lagre fra et land til et andet i EU.

Medlemsstaterne bør drøfte **målområdet** for lagre (baseret på de ovenfor beskrevne risikovurderinger for at fastlægge fokusområder) og **passende minimumslagre** under

(12) Obligatoriske periodiske risikovurderinger: Direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed (EU) 2022/2557, drikkevandsdirektivet (EU) 2020/2184; rapporter om trusselsbilledet: ([ENISA](#)) årlig rapport om cybersikkerhedstrusselsbilledet og toårig rapport om cybersikkerheden; vurderingen af sårbarheder i forsyningskæden for kritiske lægemidler i Kommissionens forslag om revision af lægemiddellovgivningen (COM(2023) 193 final); målrettede undersøgelser af sårbarheder i forsyningskæden: [Assessment on supply chain vulnerabilities on the first tranche of critical medicines](#), HERA 2024; [Risks and vulnerabilities in the EU food supply chain](#), JRC 2023; platforme for regelmæssige vurderinger og analyser: [EU Observatory of Critical Technologies](#); ad hoc-markedsundersøgelser af efterspørgsel og udbud: [EU security market study](#), 2022; andre relevante risikovurderinger: [European Climate Risk Assessment](#) – Det Europæiske Miljøagentur, 2024, (europa.eu); [Risk assessments for critical technology areas](#) in the context of the Economic Security Strategy.

(13) Eksempler på en sådan overvågning omfatter [SCAN \(Supply Chain Alert Notification\)](#), et overvågningsværktøj i næsten realtid, der anvendes til vigtige råstoffer i grønne teknologier og visse forsyningskæder for halvledere; [EU's resultattavler for fødevarerforsyning og -sikkerhed](#); oversigter over lagre af råolie og/eller olieprodukter i henhold til EU's direktiv om olielagre; overvågning foretaget af [Euratoms Forsyningsagentur](#) af lavt beriget uran med højt assayniveau og medicinske radioisotoper; [Den europæiske platform til monitorering af mangel](#) om tilgængeligheden og udbuddet af samt efterspørgslen efter humanmedicinske lægemidler i visse situationer; [EU's toldovervågningssystem](#), der overvåger bevægelserne ind i og ud af EU og beskytter mod svig og ulovlig handel med nødvendige varer.

(14) [Supply chain analysis and material demand forecast in strategic technologies and sectors in the EU](#) – A foresight study, Europa-Kommissionen, 2023.

(15) Forslaget til [EU's toldreform](#), navnlig EU's tolddatacenter, er relevant og har til formål at forbedre risikostyringen gennem deling og analyse af data i realtid på tværs af alle medlemsstater for at sikre bedre beskyttelse mod svig og ulovlig handel samt indsamling og analyse af relevante oplysninger om nødvendige varer.

specifikke omstændigheder på tværs af forskellige sektorer, også for at undgå overfyldte og deraf følgende spild. En fælles tilgang til fastsættelse af mængder af nødvendige varer og behov vil føre til sammenlignelige niveauer af materielt beredskab i hele EU, styrke den overordnede parathed og modstandsdygtighed, solidaritet og effektivt samarbejde samt undgå forvridning af det indre markeds normale funktion og bæredygtighed.

Da opbygning af lagre er dyrt og kan skabe ubalancer på markedet, bør medlemsstaterne og EU **evaluere forskellige metoder til at sikre tilgængeligheden af nødvendige varer** i deres planlægningsproces og vurdere den relevante lageropbygningsmetode. Dette bør bl.a. omfatte: en risikos potentielle indvirkning på en vital samfundsmæssig funktion, tidskritikaliteten af indsatsen og overlap mellem værktøjer og redundans. Der skal også tages hensyn til markedssvigt, tilgængeligheden af produktions- og genanvendelseskapacitet og EU's afhængighed af andre lande – i en tid med voksende geopolitiske spændinger.

Lageropbygning eller andre materialeberedskabsforanstaltninger bør udformes på en måde, der minimerer markedsforvridninger og undgår negative virkninger på den normale udbuds- og efterspørgselsdynamik. Der er en række måder, hvorpå forsyningskæder kan gøres mere fleksible og mere modstandsdygtige, f.eks. ved at lære af bedste praksis i medlemsstater og ikke-EU-lande, investere i forskning og innovation, styrke EU's og dets medlemsstaters selvforsyning, øge effektiviteten og cirkulariteten af materialer, der er forbundet med risiko, og finde alternativer. Det bør også overvejes at etablere ordninger med den private sektor⁽¹⁶⁾ for at kunne levere essentielle varer med kort varsel i nødsituationer.

Vigtigste foranstaltninger:

- Kommissionen vil **kortlægge sektorspecifikke mekanismer til overvågning af forsyningskæder** og indarbejde **forsyningssikkerhedsrisici og sårbarhedsvurderinger af forsyningskæder** i den planlagte omfattende EU-risiko- og trusselvurdering (nøgleaktion under strategien for beredskabsunionen). Det fremtidige EU-krisekoordinationscenter skal forudse og overvåge risici forbundet med tværsektorielle kriser.

3. AFHJÆLPNING AF MANGLER Gennem EU'S STRATEGISKE LAGEROPBYGNING

Covid-19-pandemien viste, at nationale systemer, selv når de er velkoordinerede, hurtigt kan blive ude af stand til at levere essentielle varer. Der var behov for yderligere tiltag på EU-plan for at håndtere en udbredt og samtidig mangel i alle medlemsstater, herunder i regionerne i den yderste periferi. Lignende komplekse kriser, hvor alle lande står over for de samme mangler på samme tid, vil sandsynligvis opstå oftere i fremtiden. Derfor er der behov for at **udvikle den strategiske lageropbygning på EU-plan yderligere**. Tilgangen på EU-plan har hidtil været sektoropdelt og begrænset.

EU-civilbeskyttelsesmekanismen opretholder f.eks. strategiske reserver på EU-plan under rescEU-initiativet til hurtig ibrugtagning i nødsituationer, herunder katastrofeindsats og

⁽¹⁶⁾ Se også kapitel 6 Fremme af offentlig-privat samarbejde.

medicinske modforanstaltninger. ReliefEU, den europæiske humanitære beredskabskapacitet, har verdensomspændende lagre af humanitære forsyninger. Med hensyn til dyresundhed opretholder Kommissionen nødantigen- og vaccinebanker for grænseoverskridende sygdomme. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed har standbyfartøjer til bekæmpelse af olieudslip. Den Europæiske Centralbank forvalter en strategisk reserve af pengesedler. Andre eksempler på en EU-dækkende tilgang til opbygning af lagre på energiområdet er REPowerEU-køreplanen, som fastlægger en koordineret, sikker og gradvis udfasning af importen af russisk gas, olie og atomenergi samt opbygning af lagre af centrale komponenter for at sikre en hurtig genopretning efter strømafbrydelser i forbindelse med energitransmission og -distribution.

Blandt disse lageropbygningsmekanismer på EU-plan er **rescEU** en af de største og mest alsidige på tværs af sektorer. Den står i centrum for EU's beredskabslagre i en kontekst, hvor der kun findes beredskabslagre på EU-plan inden for begrænsede sektorer.

Fremadrettet bør EU **opretholde og udbygge sine strategiske EU-reserver** med udgangspunkt i rescEU-modellen (se bilag 2 for nærmere oplysninger om konsolidering af den eksisterende rescEU-reserve og mulige fremtidige tiltag). Kommissionen vil vurdere hensigtsmæssigheden af at udvide de strategiske reserver til andre typer kapaciteter, hvor der konstateres mangler.

Denne analyse skal sammenholdes med andre **analyser og identifikationer af mangler fra sektorer, der ikke traditionelt er forbundet med civilbeskyttelse**, såsom dem, der indgår i den nylige europæiske strategi for vandresiliens og i EU's handlingsplan for kablesikkerhed. F.eks. kan funktionelle kabelreparationsmoduler indgå i EU's lagerstrategi for at sikre hurtig genopretning efter afbrydelser af energiforsyning eller fiberkabler. For visse varer såsom sjældne jordarter og permanente magneter, kan nødlagre også fungere som en buffer, mens afbrudte forsyningskæder tilpasses til en ny virkelighed.

Øget samarbejde mellem den offentlige og private sektor og mere innovative løsninger såsom virtuelle lagre og leverandørbaserede lagerbeholdninger vil også blive overvejet. Kommissionen vil f.eks. oprette et **EU-center for kritiske råstoffer** i 2026 for i fællesskab at købe råstoffer på vegne af interesserede virksomheder og i samarbejde med medlemsstaterne. Overvågning af forsyningskæden og koordinering af strategiske lagre fremhæves som potentielle yderligere opgaver⁽¹⁷⁾.

Kommissionen vil også fortsat sikre, at der anvendes **effektive lagerforvaltningspraksisser**, som er specifikt tilpasset typen og arten af reserven. Effektive lagerforvaltningspraksisser handler ikke kun om at have avanceret teknologi eller systemer, men også om at have kvalificerede fagfolk til at udforme og forvalte lagrene, navnlig med henblik på at reagere på naturkatastrofer og nødsituationer. Fremme af uddannelse og udvikling af arbejdsstyrken på dette område er et centralt element i den løbende forbedring og effektivitet.

Effektiv lagerstyring omfatter også praksis for rotation og genopfyldning af varer samt donation af varer, der nærmer sig udløbsdatoen. Det indebærer også en vurdering af muligheden for at oprette virtuelle lagre og indgå aftaler med operatører i den private sektor om levering af

⁽¹⁷⁾ [Aftalen om ren industri](#): En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne (COM(2025) 85). Et sådant fælles indkøb vil ske i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler.

specifikke varer i krisetider. På dette punkt vil Kommissionen se på returnering af varer, der kan genbruges efter første ibrugtagning, for at maksimere merværdien af rescEU-aktiverne.

Gennemførelsen af denne strategi bør også tage højde for de specifikke udfordringer med oplagring og forsyning af produkter, der kun kan opbevares i kort tid såsom medicinske radioisotoper og udgangsmaterialerne til produktionen heraf.

Vigtigste foranstaltninger:

- Kommissionen vil **styrke rescEU** som EU's reserve af beredskabskapaciteter. Den vil blive udvidet til at omfatte flere kapaciteter efter høring af medlemsstaterne og på grundlag af en vurdering af mangler, som også tager hensyn til potentialet for at mindske sårbarheden gennem optimering af ressourceanvendelsen og mulig substitution (se bilag 2).
- Kommissionen vil **sikre genopfyldning af rescEU-lagre efter anvendelse** og anlægge en proaktiv tilgang til udviklingen af rescEU-kapaciteten.
- Kommissionen vil arbejde på at konsolidere de eksisterende redskaber til **at kanalisere bistand i naturalier fra den private sektor som led i rescEU**, både til beredskab og indsats, som et supplement til EU's strategiske lagre.

4. STYRKELSE AF EN ROBUST OG INTEROPERABEL TRANSPORT- OG LOGISTIKINFRASTRUKTUR

Sikring af tilgængeligheden af nødvendige varer i krisetider på tværs af sektorer og grænser afhænger af en robust og interoperabel transport-, logistik- og lagerinfrastruktur. Dette gælder i hele lageropbygningscyklussen, fra forvaltning af forsyningskæder til ibrugtagning, og involverer alle parter – medlemsstaterne, Kommissionen, militæret og den private sektor. Forstyrrelser i logistikkæderne kan i alvorlig grad påvirke kriseindsatsen, både nationalt og på EU-plan.

EU bør styrke samarbejdet og koordineringen for at skabe **tilpasningsdygtige politikker og lovgivningsmæssige rammer for grænseoverskridende bevægelighed i krisetider** og i situationer med forstyrrelser. Dette omfatter forenkling af procedurer for bevægelse og tildeling af ressourcer på tværs af grænser samt målrettet fleksibilitet i transportreglerne⁽¹⁸⁾. Denne tilgang bør overvejes i lyset af det igangværende og kommende arbejde med militær mobilitet, hvor det er afgørende for at styrke EU's beredskab, reaktionsevne og troværdige afskrækkelsesstrategi at fremme gnidningsløs grænseoverskridende transport af militært udstyr og personel i hele EU, navnlig i krisetider og i situationer med forstyrrelser.

⁽¹⁸⁾ F.eks. havde initiativet om grønne baner under covid-19-krisen til formål at sikre, at grænsepassager, herunder kontrol og screening af transportarbejdere, ikke tog mere end 15 minutter. Som reaktion på Ruslands blokade af varer til og fra Ukraine gennem Sortehavshavnene indførte Kommissionen handlingsplanen for solidaritetsbaner, som hjælper Ukraine med at eksportere og importere varer via alternative logistikruter ad jernbane, landevej og indre vandveje. Under ovennævnte kriser muliggjorde toldrisikostyringssystemet (CRMS2) med udveksling af toldrisikorelaterede oplysninger hurtigere og mere præcise risikovurderinger gennem automatisering og udveksling af efterretninger. Dette gjorde det muligt for toldmyndighederne hurtigt at identificere højrisikoforsendelser og samtidig fremskynde toldbehandlingen af kritiske varer.

Desuden bør EU sikre, at dets **lagerinfrastruktur** er modstandsdygtig, sikker og **tilgængelig**. **Udveksling af oplysninger om behov og**, hvor det er muligt, **placeringer** af lagre er afgørende for at udvikle transportnettet i overensstemmelse hermed. Lageropbygning kan også bidrage til at beskytte **tilgængeligheden af varer, der er nødvendige for at opretholde modstandsdygtige kritiske transportenheder**, sikre forretningskontinuitet og opretholde vitale transport- og logistikfunktioner.

Endelig er interoperable civile og militære transport- og logistiksystemer afgørende for at sikre hurtig bevægelighed for personale, udstyr og lagre i hele EU under kriser og konflikter. Investeringer i kritisk transportinfrastruktur og -aktiver bør udnytte **potentialet for dobbelt anvendelse**. Planlægningen af civile oplagringssteder bør koordineres bedre med det igangværende arbejde på EU-plan om **militær mobilitet** og navnlig den kommende pakke om militær mobilitet. Enhver risikovurdering med henblik på opbygning af lagre bør **identificere og fjerne flaskehalse på strategiske transportruter og knudepunkter**.

Vigtigste foranstaltninger:

- Kommissionen vil fremme **samarbejdet mellem netværket af nationale transportkontaktpunkter** for at opnå bedre koordinering i transportsektoren **og EU-netværket for lageropbygning**.
- På grundlag af eksisterende processer vil Kommissionen sammen med relevante agenturer og andre interessenter arbejde for at fremme **kriseberejskab** i overensstemmelse med EU's beredskabsplan for transport⁽¹⁹⁾.
- Under behørig hensyntagen til relevante sikkerhedshensyn vil Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) sammen med medlemsstaterne bestræbe sig på bedre at tilpasse **oplagingssteder til EU's militære mobilitet**. De vil også fremme investeringer i transportinfrastruktur og transportaktiver med dobbelt anvendelsespotentiale.

5. FORBEDRING AF DET CIVIL-MILITÆRE SAMARBEJDE

I mange krisescenarier såsom ekstreme vejrhændelser har de civile myndigheder brug for militær støtte. Omvendt indebærer en all hazards-tilgang til EU's materielle beredskab forberedelse på omfattende kriser og konflikter, hvor civilt-militært samarbejde er uundværligt. Effektiv bekæmpelse og håndtering af konsekvenserne af alle former for angreb, herunder hybride trusler og væbnet aggression, afhænger i høj grad af civile kapaciteter og ressourcer. For at udvikle og opretholde sin materielle parathed, logistiske kapacitet og modstandsdygtighed er militæret afhængigt af, at de bredere samfundssystemer fungerer.

Strategien for medicinske modforanstaltninger understreger f.eks., at de medicinske modforanstaltninger, der er nødvendige til civil brug på hospitaler eller til militær brug i frontlinjen, ofte er de samme. **Styrkelse af det civil-militære samarbejde om medicinske modforanstaltninger** styrker det samfundsmæssige og militære beredskab i nødsituationer og øger produktions- og indsættelseskapaciteten.

⁽¹⁹⁾ En beredskabsplan for transport (COM(2022) 211 final).

Kommissionens nuværende forslag til det europæiske forsvarsindustriprogram (EDIP) indeholder væsentlige forslag om militære oplagringsaktiviteter samt nye elementer, der er relevante for **civil-militært samarbejde om materiel beredskab**. Det understreger behovet for en EU-ordning for forsyningssikkerhed for forsvarsindustrien, som bør sætte EU og medlemsstaterne i stand til at forudse og håndtere konsekvenserne af forsyningskriser gennem forskellige foranstaltninger, såsom **tilpasning af civile produkter og oprettelse af strategiske lagre**. Når EDIP er trådt i kraft, vil det udgøre en ramme for yderligere styrkelse af samarbejdet om militær oplagring, f.eks. gennem finansiel støtte til medlemsstaternes forsvarsrelaterede oplagringsaktiviteter. Der er et klart potentiale for at øge **interoperabiliteten, udskifteligheden og komplementariteten mellem civile og militære aktiver, varer med dobbelt anvendelse og/eller fælles lagre**, hvor det er relevant for begge sektorer, herunder infrastruktur med dobbelt anvendelse til rumbaseret kommunikation, navigation og observation.

Samtidig er der mulighed for **øget samarbejde og koordinering mellem civile og militære aktører inden for materielt beredskab**, herunder ligesindede partnere, især NATO. Relevante områder for øget samarbejde og koordinering kan omfatte **forsynings- og lagersikkerhed, energi- og vandsikkerhed, medicinske modforanstaltninger og strategisk ressourceforvaltning**.

Vigtigste foranstaltninger:

- Sammen med EU-Udenrigstjenesten vil Kommissionen fremme **drøftelser i EU-netværket for lageropbygning for at udveksle bedste praksis om civilt-militært samarbejde**, navnlig for at undersøge, hvordan civile lagre kan tage hensyn til militære krav og behov.
- Sammen med EU-Udenrigstjenesten vil Kommissionen **udvide det eksisterende samarbejde med NATO på medarbejderniveau**, navnlig gennem den strukturerede dialog om modstandsdygtighed, for at håndtere det materielle beredskab og opbygningen af lagre.

6. FREMME AF SAMARBEJDE MELLEM DEN OFFENTLIGE OG DEN PRIVATE SEKTOR

Hver dag erhverver, producerer, oplagrer og distribuerer virksomheder nødvendige varer og forvalter kritisk infrastruktur. De er imidlertid i stigende grad udsat for risici og trusler, der kan påvirke deres forsyningskæder og normale drift. I krisesituationer kan disse forstyrrelser udgøre alvorlige risici for samfundet. Desuden har den private sektor betydelig ekspertise, der er relevant for materialeberedskabet, hvilket anerkendes i den europæiske økonomiske sikkerhedsstrategi. Virksomhedernes inddragelse i alle faser af lageropbygningen – forudseenhed, styring af forsyningskæder, produktionskapacitet, indkøb, forvaltning af lagre og ibrugtagning – er afgørende for at øge effektiviteten. På EU-plan findes der allerede forskellige rammer, der letter det offentlig-private samarbejde i denne henseende⁽²⁰⁾, **men en mere**

⁽²⁰⁾ Den europæiske kriseberedskabs- og indsatsmekanisme for fødevarerikkerhed (EFSCM), NIS2-direktivet og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed (henholdsvis direktiv (EU) 2022/2555 og direktiv (EU) 2022/2557), EU-civilbeskyttelsesmekanismen, forordningen om kritiske råstoffer, byspildevandsdirektivet,

omfattende tværsektoriel og EU-dækkende tilgang vil bidrage til at koordinere og supplere disse eksisterende initiativer.

Den **offentlig-private beredskabstaskforce**, der skal oprettes under strategien for beredskabsunionen, vil effektivt nå ud til relevante virksomhedsrepræsentanter for at opbygge en mere smidig form for beredskab, der kan håndtere eller forudse flaskehalse eller risici i forsyningskæden og støtte lageropbygning og nødproduktion, når det er nødvendigt. Den offentlig-private beredskabstaskforce bør give relevant input til EU-netværket for lageropbygning.

Samarbejdet inden for den offentlig-private beredskabstaskforce kan lette en **kortlægning af centrale europæiske virksomheder, der er involveret i materialeberedskab**, baseret på klare kriterier. Samarbejdet bør også fremme udveksling af bedste praksis for at støtte **medlemsstaternes og virksomhedernes bestræbelser på at blive mere modstandsdygtige** over for interne og eksterne chok i forbindelse med lageropbygningsordninger, i overensstemmelse med reglerne og principperne for konkurrence og det indre marked samt potentielle fremtidige minimumskrav til beredskab som fastsat i strategien for beredskabsunionen.

Desuden bør EU fremme samarbejdet mellem EU, medlemsstaterne og industrien om **udvikling af værktøjer til informationsudveksling** om kritiske forsyningskæder og opbygning af lagre, baseret på eksisterende sektorspecifikke rammer og i fuld overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning.

Endvidere er der behov for en EU-model for proaktiv dialog mellem den offentlige og den private sektor for at **sikre forretningskontinuitet under kriser**. Det kunne være gavnligt at udvikle procedurer for levering af nødvendige varer i nødsituationer, for fælles oplagringsoperationer og krisepartnerskaber med logistikvirksomheder. Der bør anvendes ekspertise fra den private sektor til at fremme **udviklingen af innovativ lagerforvaltning**, herunder virtuelle lagre.

Medlemsstaterne har gennemført vellykkede **modeller til at tilskynde samarbejde med den private sektor** i strategisk lageropbygning for at **kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med lageropbygning**, f.eks. skatteincitamenter og garantiordninger. Disse modeller bør undersøges nærmere sammen med den private sektor og deles mellem medlemsstaterne.

Vigtigste foranstaltninger:

- **EU-netværket for lageropbygning vil kortlægge og identificere bedste praksis, nye løsninger og incitamenter** for at gøre det attraktivt for virksomheder at bidrage til øget modstandsdygtighed og forsyning af nødvendige varer. Det vil koble dette til overvejelser om strategisk autonomi.

forordningen om kritiske lægemidler, den europæiske strategi for vandresiliens og strategien for medicinske modforanstaltninger. På nogle områder kan obligatoriske anmodninger om oplysninger rettes til private operatører i en nødsituation (f.eks. mikrochipforordningen, EDIP, IMERA og beredskabsrammeforordningen for medicinske modforanstaltninger).

- Under et **dedikeret arbejdsområde i den offentlig-private beredskabstaskforce**, som strategien for beredskabsunionen indeholder planer om, vil der blive drøftet hvilke kriterier, der skal anvendes til at kortlægge centrale europæiske virksomheder, der er involveret i produktionen af nødvendige varer, og der vil være fokus på deling af bedste praksis for at sikre nødvendige varer i krisesituationer, herunder forsyningskædesikkerhed, ressourceeffektivitet og cirkularitet, interoperabilitet, innovative lagermodeller, lagerstyring, sikring af lagerrotationer og anvendelse af beredskabslagrene.

7. FREMME AF SAMARBEJDE I OPTRÆDEN UDADTIL OG INTERNATIONALE PARTNERSKABER

I nutidens forbundne verden afhænger sikring af adgangen til nødvendige varer under kriser af globale forsyningskæder. EU's og dets nabolandes sikkerhed og modstandsdygtighed er tæt forbundne og udgør en stabilitetsfaktor. Ved at fremme internationale partnerskaber, udveksle god praksis og anvende sine udenrigspolitiske instrumenter kan EU styrke sit materielle beredskab.

EU bør yderligere styrke **samarbejdet om materielt beredskab med nabolande** på grundlag af det eksisterende samarbejde, f.eks. med de deltagende stater i EU's civilbeskyttelsesmekanisme⁽²¹⁾ eller med partnerlande i fællesskabsordningen for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare (ECURIE) i forbindelse med radiologiske nødsituationer⁽²²⁾. Den kommende nye pagt for Middelhavsområdet vil skabe yderligere muligheder for samarbejde med lande i Middelhavsområdet og Mellemøsten, og den nyligt lancerede EU-strategi for Sortehavsregionen⁽²³⁾ vil øge Europas beredskab ved at forbedre transport, energi og digitale forbindelser. Finansiering fra instrumenter såsom instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI – et globalt Europa) eller instrumentet til førtiltrædelsesbistand III er afgørende for at skabe gensidig modstandsdygtighed. Desuden bør EU specifikt drage læring af Ukraines erfaringer med at sikre forsyning af nødvendige varer under en væbnet konflikt. Endvidere bør EU inddrage Ukraine mere systematisk i sin lageropbygning, herunder i de europæiske forsyningskæder, i lyset af Ukraines erfaringer.

For at afbøde sårbarheder i forsyningskæden og styrke sin strategiske autonomi bør EU styrke eksisterende strategiske internationale bilaterale aftaler og alliancer og, hvor det er relevant, videreudvikle eller skabe skræddersyede, gensidigt fordelagtige **partnerskaber med lande uden for EU** i sektorer som energi, sundhed, vand, forsvar og råstoffer og samtidig bidrage til en bæredygtig udvikling. Gensidigt fordelagtige partnerskaber under **Global Gateway-strategien** bør udnyttes, når det er relevant. Desuden bør der gøres brug af værktøjer som

⁽²¹⁾ Albanien, Bosnien-Hercegovina, Island, Moldova, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien, Tyrkiet og Ukraine.

⁽²²⁾ Rådets beslutning af 14. december 1987 om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare og henstilling 2000/473/Euratom. Alle EU's medlemsstater er parter samt Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien og Schweiz.

⁽²³⁾ JOIN(2025) 135 final – Den Europæiske Unions strategiske tilgang til Sortehavsregionen.

frihandelsaftaler, rene handels- og investeringspartnerskaber, strategiske partnerskaber om råstoffer eller i fremtiden strategiske partnerskaber om kritiske lægemidler og digitale partnerskaber.

EU bør yderligere øge **samarbejdet med internationale organisationer og i multilaterale fora**. F.eks. er EU's deltagelse i Det Internationale Energiagentur (IEA), især i sikkerhedsprogrammet for kritiske mineraler, og EU's partnerskab med Japans Organisation for Metal- og Energisikkerhed (JOGMEC) om sporing af kritiske råstoffer bemærkelsesværdig, ligesom engagementet i Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination i sundhedssektoren med henblik på opbygning af vaccinelagre i verden.

EU bør også anvende **eksterne økonomiske politikker og samarbejdspolitikker til at støtte relevant transport, logistik og digital infrastruktur**. Åben og sikker adgang til globale fællesområder og strategiske domæner, såsom maritime forsyningsruter og undersøiske kabler, er også afgørende for forsyningssikkerheden. Det undersøiske kabel MEDUSA, der støttes af Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank Global, vil skabe højhastighedsforbindelser mellem Middelhavets nordlige og sydlige kyster og vil blive udvidet til Vestafrika. Desuden er den transkaspiske transportkorridor og de 12 prioriterede Global Gateway-korridorer i Afrika gode eksempler på EU's fokus på at etablere alternative og bæredygtige transportruter. Den foreslåede økonomiske korridor Indien-Mellemøsten-Europa (IMEC) vil have potentiale til at styrke forbindelserne på tværs af kontinenter.

Ved udarbejdelsen af sine lagerstrategier bør EU sikre, at sådanne foranstaltninger ikke underminerer den globale fødevarerikkerhed. I denne sammenhæng vil EU fortsætte sit engagement i internationale samarbejdsrammer såsom G20-initiativet om landbrugsmarkedsinformationssystemet (AMIS), der fremmer gennemsigtighed og koordinering på de globale landbrugsfødevaremarkeder.

Endelig bør EU øge synergierne mellem EU's interne og eksterne lageropbygningsindsats, **humanitær bistand og internationale partnerskaber**. Aktuelle overvejelser om strategiske forsyningskæder kan føre til betydelige effektivitetsgevinster i lyset af de nuværende dramatiske finansieringsgab i den humanitære sektor og kan tjene som et eksempel på effektivitetsgevinster inden for EU. **ReliefEU** bygger bro mellem de presserende behov i kriseramte områder og de ressourcer, der er til rådighed fra europæiske partnere. Det bidrager til et fleksibelt og responsivt system, der tilpasser sig både øjeblikkelige katastrofer og igangværende humanitære udfordringer, og sikrer, at ressourcerne leveres effektivt og hensigtsmæssigt der, hvor der er størst behov for dem.

Vigtigste foranstaltninger:

- Den Europæiske Union og EU-medlemsstaterne bør **styrke samarbejdet med nabolande, ligesindede partnerlande og internationale organisationer** om kriseberedskab, f.eks. inden i forbindelse med sundhedskriser.
- Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne arbejde for en tættere koordinering af **lagre, undersøge mulighederne for fælles indkøb og fælles oplagring** rundt om i verden, i samarbejde og koordinering med regionale katastrofeberedskabsmyndigheder for at lette hurtig og optimal udsendelse af humanitære nødhjælpsartikler.
- Kommissionen vil forbedre **synergierne mellem EU's interne og eksterne lageropbygningsindsatser**.

8. KONKLUSION OG NÆSTE SKRIDT

Styrkelse af materialeberedskabet og EU's strategiske lagre er et afgørende element for at styrke beredskabet i de europæiske samfund under stigende kriserisici og -trusler. EU's strategi for opbygning af lagre er et første skridt i retning af en omfattende og koordineret tilgang, der støtter medlemsstaterne med fælles tiltag på EU-plan, når det er nødvendigt.

Et materielt beredskab kræver investeringer. Disse omkostninger opvejes af gevinster i form af øget modstandsdygtighed, færre forstyrrelser, lavere genopretningsudgifter, øget langsigtet konkurrenceevne og sandsynligvis lavere omkostninger i form af tab af liv og levebrød. Princippet om beredskab og indbygget sikkerhed, som er en nøgleaktion i strategien for beredskabsunionen, vil spille en væsentlig rolle med hensyn til at sikre bæredygtig, langsigtet finansiel støtte til øget et materielt beredskab og vedligeholdelse af strategiske reserver. Kommissionen vil overveje betydningen af EU's materielle beredskab og vedligeholdelse af EU's strategiske lagre i forslagene til den næste flerårige finansielle ramme.

Fremover vil Kommissionen samarbejde med medlemsstaterne, EU-Udenrigstjenesten, Europa-Parlamentet og interessenter for at drøfte og gennemføre de indledende foranstaltninger, der er fastsat i denne strategi. Arbejdsgangene i **EU-netværket for lageropbygning** og beredskabstaskforcen vil gøre det muligt at uddybe analysen af mangler og behov, vejlede gennemførelsen af foranstaltninger og identificere yderligere behov for handling. Sideløbende hermed vil EU's strategi for opbygning af lagre supplere sektorspecifikke beredskabsinitiativer. I 2026 vil Kommissionen gøre status på gennemførelsen af denne strategi.

Kontinuerlig læring, udveksling af god praksis og innovation vil drive en robust, EU-dækkende politik for et materielt beredskab og lageropbygning.

Ved at styrke sit materielle beredskab kan EU sikre tilgængeligheden af og adgangen til nødvendige varer og dermed beskytte forsyningskædernes og vitale samfuntsfunktioners uafbrudte funktion samt øge de europæiske borgeres velfærd og sikkerhed.